

GLENBITEN

nr 1 2019

SAIGIT STYRELSE 2019

ORDFÖRANDE

Lars Adeheimer
Hunneberga 1702
241 64 Harlösa

070 741 94 80

lars@adeheimer.se

VICE ORDFÖRANDE

Karl Smedstad
Spjälkövägen 1 B
372 97 Ronneby

073 366 49 16

karlsmestad@hotmail.com

KASSÖR

Ingrid Wennerhag
Lilla Mölleröd 1615
282 65 Bjärnum

070 712 73 07

ingrid@pcsyd.se

SEKRETERARE

Karl Smedstad
Spjälkövägen 1 B
372 97 Ronneby

073 366 49 16

karlsmestad@hotmail.com
sekreterare.saigit@gmail.com

STYRELSELEDAMOT

Annica Bladh-Jacobsson
Sandviksvägen 10
618 34 Kolmården

076 628 49 49

annica_morris@hotmail.com

STYRELSELEDAMOT

Helen Eriksson
Filarvägen 9
176 71 Järfälla

070 299 83 87

skattungen@yahoo.se

SUPPLEANT 1

Magnus Olsson
Nordvära 24
432 65 Väröbacka

070 866 08 45

libbos24@hotmail.com

SUPPLEANT 2

Lisa Beste
Höjdvägen 5
756 53 Uppsala

070 142 34 17

lisa@beste.com

SUPPLEANT 3

Pernilla Ulfvengren
Fleminggatan 99
112 45 Stockholm

070 827 37 64

pernilla.ulfvengren@gmail.com

Välkommen till nr 1 år 2019!

Den 16:e årgången!

Sid 4 -5	Ledaren
Sid 6	Hedersmedlem i SAIGIT
Sid 7	Nosaktivitet!
Sid 8-9	SAIGIT årsmöte
Sid 13	Årets Glen
Sid 22-23	Utlottning BOK
Sid 24-26	Gwendolyn och Emeth

Ledare Glenbitten 1 -2019

Hej alla vänner !

Vi har precis genomfört årets årsmöte. Ett årsmöte med en proffsig mötesordförande, trevlig stämning och framförallt, en fantastisk fisksoppa till lunch! Det börjar bli tradition. Det har ingen som fått provsmaka soppan något att invända mot.

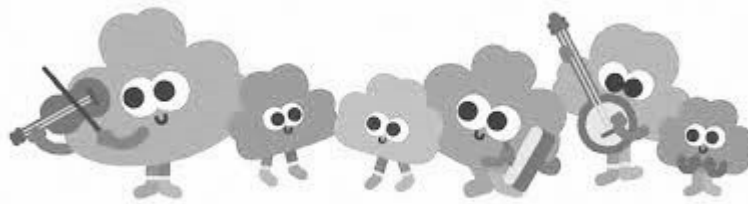
Nästa år, ta med hunden och kom! Vi hade massor av glennar på plats och alla trivdes.

Inför årets Terrierfullmäktige beslutades att lägga in en motion. Det finns många raser inom terrier men Vi är endast ett fåtal på utställningarna. Terrierfullmäktige beslöt 2009, att till alla Terrierklubbens utställningar ska endast domare med gedigen och dokumenterad raskunskap om terriers inbjudas. Tyvärr tycks detta ha fallit i glömska, varför vi nu motionerar om att detta ska implementeras fullt ut.

Att döma terriers är svårt, delvis beroende på att rastypen är så viktig. Detta går inte att förklara i skriven standardtext utan måste upplevas, och det kan bara ske genom att man studerar raserna. Dessutom är det viktigt att domaren kan trimma en terrier, för att få en känsla för de olika raserna.

Glennarna visar framtassarna i viltspår, otroligt att de kan ha så mycket ursprung bevarat i sina gener att de på en gång fattar vad det rör sig om. Jag dömer som Ni vet ganska många raser, över 150, och har aldrig upplevt så mycket ursprungliga egenskaper hos någon annan ras.

Styrelsen har, efter några förändringar, blivit om möjligt ännu mer homogen än tidigare. Andra småklubbar tittar beundrande på oss och vår organisation. Kanske är det på grund av fördelningen av proffsiga personer blandat med hundfolk.

Tyvärr tycks vi ha tappat drivkraften i Norrland. Synd, för få raser passar så bra som glennen i Norrland. Med all jakt som finns i de stora skogarna behövs alltid en eftersökshund och där har vår ras en given position.

Glennens mentalitet och storlek är idealisk för eftersök. Det vore trevligt om vi kunde etablera glennen på hundkartan för eftersöksarbete.

Passa på, nu i vår och i höst, att pröva viltspår! Kontakta de arrangörer vi har och som efterhand finns med adress och telefonnummer på vår hemsida.

Det har hänt stora saker i vår butik. Det finns många nya prylar, så passa på. Köp i vår shop ger bra tillskott, vilket gör att vi kan hålla igång aktiviteter utan att höja medlemsavgifterna. De blir oförändrade även för 2020.

Tråkigt är det att fler ögonproblem börjar visa sig på vår ras.

Klubben, eller kanske skall jag säga vissa styrelsemedlemmar, gör en massiv insats för att vi skall komma tillrätta med problemet. Ett gammalt talesätt säger "det är bättre att stämma i bäcken än i ån", och det är vad de nya reglerna om ögonlysning vill åstadkomma.

Till sist vill jag önska alla två- och fyrbenta en riktigt trevlig vår!

Er ordförande

Lars

SAIGIT'S FÖRSTA HEDERSMEDLEM

ANNETTE ANDERSSON

När SAIGIT nu för första gången ska dela ut ett hedersmedlemskap, så bör det naturligtvis gå till den person, som introducerade rasen i Sverige.

Irish Glen of Imaal Terrier gjorde förvisso ett besök i Sverige redan på 70-talet, med det var inte förrän Annette Andersson importerade Inveraray Sinead och Inveraray Eamon på 80-talet, som rasen etablerades i Sverige. Annette lade grunden till den svenska glenstammen med sin kennel Glenstars och de många kullar, som sedan sett dagens ljus i Harlösa.

När planerna på en rasklubb väcktes var Annette en självklar del av arbetet. När SAIGIT bildades blev hon också den förste ordföranden. Genom åren har Annette alltid, generöst, delat med sig av sitt engagemang och sin stora kunskap om vår favoritras — glennen. I både praktiska och mer teoretiska ärenden har hon bistått. Såväl klubben som enskilda glenägare har hon lärt upp, allt ifrån uppfödarfrågor till lektioner i trimning. Och hon är fortfarande aktiv!

Därför blir SAIGIT's första hedersmedlemskap till Annette Andersson.

GRATTIS och TACK

GLENTRÄFF MED NOSAKTIVERING!

Gör som de irländska glenägarna på 20-talet:

Dra på stövlarna, ta din glen och kom!

SÖNDAG 14 APRIL KL. 12, ALINGSÅS

Aktiviteter:

Pröva-på viltspår, promenad, fika/korvgrillning samt allmänt

glen- och viltspårsprat med andra glenägare

Samling vid Hemsjö kyrkas församlingshem utanför Alingsås kl 12

för vidare transport med bil till skogs.

Ta med: fika/korv, dryck, glen, extra gott hundgodis, något att sitta på,
gärna sele och lina om det finns (finns även att låna).

Enkel grillplats och ved finns. Vi är utomhus — ta kläder efter väder.

Viltspår ordnas efter var och ens nivå — nybörjare är särskilt välkomna!

Spår till självkostnadspris för material (ca 60 kr/hund).

Anmäl dig senast 11/4 till

Ing-Marie Alfredsson 0706-61 44 47, viltspar@saigit.se

VÄLKOMMEN!

SAIGIT ÅRSMÖTE 2019

SAIGIT'S årsmöte ägde i år rum den 23 februari i Hallands kennelklubbs klubbstuga i Falkenberg.

Tretton medlemmar, tio glennar och två anhöriga till medlemmar dök upp en solig lördag i februari för årets klubbmöte.

Efter en fotosession, trevligt umgänge och mycket glennsnack intogs en delikat lunch, som Ing-Marie Alfredsson fixat.

Kjell Eriksson tjänstgjorde, förtjänstfullt, liksom förra året som ordförande för mötet och passade på att uttrycka sin beundran för det sätt, som klubben arbetar, med höga ambitioner för avel, ekonomi och verksamhet, en utmärkt ekonomisk redovisning och en god ordning.

Mötet beslutade, att styrelsen under 2019, förutom ordförande, ska bestå av fyra ordinarie ledamöter och tre suppleanter. Valberedningens förslag på ny- och omval för de poster, som var aktuella att tillsättas, antogs.

Mötet biföll tre propositioner från styrelsen angående upplösning av reservfonden, återinförande av krav på ögonlysning för avelshundar samt en motion till Terrierfullmäktige angående brister i erfarenhet hos vissa inbjudna utländska domare.

Årsmötet biföll enhälligt styrelsens förslag att kalla Annette Andersson till klubbens första hedersmedlem.

Efter mötet firade vi vinnaren till 2018 års glen, Bowler Hat's Boogie Woogie, (Smilla), BIM Tirhogar Eamond the Moon Rocket (Rocky) och årets veteran, Kiribillis Fine Gwendoline (Gwendolyn).

Årets nya viltspårschampions, Bowler Hat's Foxtrot (Glen) och Bowler Hat's Gavott (Eira), nya utställningschampions, Bowler Hat's Lindy Hop (Jessie) och Rosears Impromptu (Felix), blev även firade och tilldelades medaljer.

Ingrid med Ella, Lars med Hamlet, Ewa och Boris med Göta, Catherine med Smilla och Alva, Magnus med Jessie, Berit med Eira, Ing-Marie med Glen och Annette med Wera. Helen och hennes glen, Moira, anlände lite senare efter den långa bilresan från Järfälla och missade fotosessionen. Underbart gäng med glennar, som alla skötte sig exemplariskt.

Karl Smedstad

UR RUFFS DAGBOK FRÅN 2015

VID 5 MÅNADERS ÅLDER

I dag vaknade jag och signalerade högljutt att jag behövde komma ut och spelade sen oförstående som vanligt. Kul att se husse stå och tjata om att jag ska masa mej nerför trappan så han kan släppa ut mej. De tror fortfarande det är akut på morgonen, men i själva verket kan jag hålla mej flera timmar om jag vill.

Inom parentes sagt, när jag nu berör ämnet, så har jag av någon anledning börjat lyfta på ena bakbenet när jag kissar, fast jag vet inte varför. Det liksom bara blir så? Ibland när jag vill kissa på en stolpe till höger råkar det bli vänster ben jag lyfter på, och då skrattar matte. Hon borde få känna på hur det är att ha fyra ben att hålla reda på.

Nåväl, efter tio minuter eller så blev det tråkigt att bara ligga ovanför trappan och stirra på husse så jag släpade mej ner, långsamt. Jag intog belåtet min plats på verandan där jag kan hålla koll både in i huset och ut i trädgården.

Den allra bästa platsen har jag annars uppe på den två meter höga muren med utsikt över hela världen, det vill säga över vägen och sjön. Speciellt praktiskt för att upptäcka inkräktare. Jag ser dem på långt håll innan de ser mej, så jag kan överraska och i bästa fall skrämma dem med mitt för min ålder djupa skall.

Därefter brukar jag rusa nerför trappan och kasta mej på rygg för att de ska få förmånen att klia mej på magen. Det är inte alla som vill det, fattar inte hur somliga är funtade. En verkade till och med som om han blev rädd, honom drog jag i byxbenet bara för att förstärka intrycket.

Matte donade i köket så jag förväntade mej frukost inom några minuter. Till att börja med brukar hon ställa ner en skål torrfoder – TORRFODER! – men om jag låter bli att äta kan det komma fram både köttbullar och grisöron. Det lönar sig att spela ointresserad, och vara tålmodig och konsekvent i sin uppfostran av husfolket. Jag har förstått att det här med min mat är jätteviktigt för matte, viktigare än för mej, så jag har alla trumf på tass. Räknar med att få ut mycket av den kunskapen framöver.

En rolig grej jag börjat med kallar jag "vargen kommer". En flock får håller till i hagarna kring min lya. De vet inte vilket farligt rovdjur som bor här. Eftersom jag ser liten och harmlös ut kan jag komma nära fårens vattenhoar utan att de tar någon notis om mej där de står och sörplar. Men plötsligt förvandlar jag mej till en VARG och störtar fram mot de tröga djuren, som först står som förstenade och sen flyr åt alla håll. Allra roligast är det när de springer på varann, då känner jag att jag lyckats.

Matte tycker att jag är duktig, hon brukar komma springande och skrika "INTE SKRÄMMA FÅREN, BARA TITTA FINT!". Jag förstår inte orden riktigt, men fattar att det är något slag av beröm, och att hon egentligen själv tänkt göra samma sak men inte hann fram i tid. Så lite avundsjuka kan jag ana i tonfallet, men annars mest stolthet över mej och min hjälpsamhet. Fattas bara annat, något måste man göra för sina köttbullar.

Smygläst av Ingrid Wennerhag

ÅRETS IRISH GLEN OF IMAAL TERRIER 2019

Poänggivande utställningar 2019:

Göteborg 3/1			

ÅRETS GLEN

Antal utställningar	Deltagande hund	Total poäng (5 bästa)	Fem bästa poäng	Antal BIR/BIM
1	Bowler Hat's Boogie Woogie	10	10	1 / 0

ÅRETS VETERAN

Antal utställningar	Deltagande hund	Total poäng (5 bästa)	Fem bästa poäng	Antal Vetkk 1:a

HANLISTA

Antal utställningar	Deltagande hund	Total poäng (5 bästa)	Fem bästa poäng	Antal BIR/BIM

TIKLISTA

Antal utställningar	Deltagande hund	Total poäng (5 bästa)	Fem bästa poäng	Antal BIR/BIM
1	Bowler Hat's Boogie Woogie	10	10	1 / 0

Vinnarbilder till almanackan 2020!

Månadens bild januari

FOTO:Karl Smedstad

Månadens bild februari

FOTO: Marianne Arne

ROCKY !!

Hej alla glenvänner! Nu skall jag berätta lite om vad som händer hemma hos oss.

Jag har två flickvänner, en äldre som heter Holly, henne har min husse och matte köpt på Irland. Hon fullkomligt hatar husse, och vaktar min matte som vore hon gjord av guld. Det håller säkert husse med om. Vi går på promenader varje morgon som matte är hemma. Då får vi springa lösa på Revingefältet.

Matte gömde sig en gång och Holly fick panik, efter det så vet jag och Holly alltid var matte finns.

Vår nya glenflicka är lika besvärlig som alla tonåringar; hon springer och biter mig så fort hon kommer åt. Häromdagen sa jag ifrån, och vår lilla Wera (som alla skall kela med) blev bara lätt biten på nosen vilket både husse och matte tyckte var bra. Hon skall lära sig hon också...

Även Wera har lärt sig att hålla reda på var matte är så numera får även hon gå lös på fältet.

En av mina döttrar blev tvåa på årets Viltspår-SM, kanske borde även jag göra ett försök, men det är ganska jobbigt tror jag.

En av mina döttrar blev tvåa på årets Viltspår-SM, kanske borde även jag göra ett försök, men det är ganska jobbigt tror jag.

På klubbens årsmöte fick jag en fin pokal som Årets Glen BIM (bäst i motsatt kön). Årets Glen blev en fin flicka som jag är pappa till. Alltid kul när barnen sköter sig, bara **jag** slipper anstränga mig. Jag håller mig det till roliga d v s parar tikarna (det gillar jag)

i huset har en vildkatt flyttat in - tyvärr har både husse och matte bestämt sig för att vår katt Lillan ska sova i husses säng på nätterna.

Alla vi tre glennar lurpassar på henne när hon ska komma in och gå ut, men hon är (ännu) smartare än vi tre, så hon klarar sig varje kväll.

Nu har kanadagässen och svanarna fyllt upp fältet vi har framför huset. Jag vaktar noga så att de inte kommer nära, men Wera har hittat en glugg i nätet så både Holly och jag får passa henne när hon smiter ut.

Tills nästa nummer får ni ha en skön vår !

ER TILLGIVNE ROCKY

Kennel Glenstars var den första inom rasen i hela Skandinavien, och jag har erfarenhet från både mina egna linjer och de irländska kennlarna.

Annette Andersson, Hunneberga 1702, 241 64 Harlösa
E mail annette@adeheimer.se telefon 070 790 42 33

Hagrid

Halloj! Det börjar bli vår och jag har fyllt två år! Våren är väl bra, men jag älskar snö och is. Jag far runt som ett yrväder i nysnö och rullar mig gärna på skare och is. Jag riktigt kör ner nosen och kör som en plog med hjälp av bakbenen.

Inte för att skryta men jag är så vältränad! Jag väger 16,8 kg. Det vet jag exakt för jag väger mig när jag går till veterinären. Många andra hundägare som hälsar på mig blir imponerade av min kompakta bringa och kraftiga lår och utbrister - Det är verkligen bara muskler!

Matte är lite orolig för att jag är lite för stark. Visst tänker hon en del på larviga hundar som utmanar mig, men faktiskt också på mitt eget bästa...Jag kan få fnatt och rusar som en galning, slår i skåp bord och allt möjligt. Jag kan också hoppa upp på höga klippor och så tänker jag inte på mina korta framben och kastar mig ut. Det händer inte så sällan att jag sträcker mig och blir halt. Då får jag gå i koppel på dagis några dagar och så får jag massage också. Det gillar jag, även om jag inte har ont.

Håller med Ruff om att det går ganska bra att uppfostra den lilla flocken. Men när jag säger - Kom ner och lägg er på golvet och lek med mig. Nu med detsamma! Så får jag säga det på en massa olika sätt, med olika tonläge, i melodier eller med knorrande. Fast jag pratar så mycket så snackar de inte "glen" ännu.

Jag tycker också att det är jätteroligt att lära mig lite tricks. Lill-husse har lärt mig PANG! Då lägger jag mig på rygg. Matte har lärt mig rulla runt och kan jag gissa i vilken hand hon har lagt godis. Jag knackar på den med tassens. Är det fel och tomt så tar jag snabbt nästa. Det tog bara 10 minuter att lära mig det!

Men så var det det här med allergin. Jag ska få en spruta i månaden med mitt vaccin. Hos veterinären märkte jag ingenting, inte heller när matte gav sprutan. Men hemma är det annorlunda. Det funkade inte. Matte tog mig åter till veterinären för att få hjälp för hon visste inte om hon skulle vara sträng och stå på sig eller om jag skulle bli rädd och att det skulle göra det svårare framöver. Veterinären genomskådade nog min manöver för hon sa åt matte att vara bestämd, och det kan hon vara... Så jag gjorde allt, visade tänderna, morrade och nästan skrek men matte lade mig ner och sade –Lägg av! Då bytte jag taktik. Lade mig istället och bad om kli på magen. Inte läge för det tydligen. Jag fick en spruta och det var ju ingen grej alls, men jag försökte slippa i alla fall.

Jag är ju duktig på "nose work". Jag hittade för inte så länge sen nästan en hel älg!

Men mina korta ben gjorde det omöjligt att bära hem bytet. Matte fick hjälpa. Så nu är jag lite sugen på att testa viltspår, då kanske jag kan hitta en hel älg!

2019 ÅRS VILTSPÅR-SM FÖR TERRIER

Nu är det dags att ladda inför Svenska Terrierklubbens SM i viltspår!

Alla SAIGIT-medlemmar välkomnas att anmäla sitt intresse för att representera klubben och rasen på Viltspår-SM för terrier 2019. Den här gången går tävlingen av stapeln lördagen den 8 juni, vid Klåveröd på Söderåsen i Skåne.

Till Viltspår-SM brukar många olika terrierraser anmälas och naturligtvis vill vi gärna se minst en, helst två glennar även på årets SM. SAIGIT bjuder på anmälningsavgiften på 500 kr för de två hundar som utses till att delta för klubben.

Hunden måste ha kvalificerat sig genom minst ett officiellt 1:a pris i öppenklass viltspår. Uttagning sker därutöver enligt de antagningsregler som finns på SAIGITs hemsida under fliken Aktiviteter/Viltspår.

Tävlingen genomförs som ett vanligt prov i öppen klass enligt SKKs regelverk, och resultatet registreras som officiellt och meriterande.

Du som tränar viltspår med din glen, ta chansen och var med på något riktigt roligt och spännande! Om du känner att det här är något för er gör du så här:

Maila uppgifter till SAIGITs viltspårkommitté (se kontaktinfo nedan) om de officiella prov hunden genomgått. Vi behöver ditt namn, hundens officiella namn och registreringsnummer, samt datum, klass (anlag/öppen) och resultat för de olika proven. När anmälningstiden gått ut avgörs vilka hundar som kvalificerat sig enligt antagningsreglerna. Samtliga anmälda meddelas om resultatet, och SAIGIT anmäler vinnarna till tävlingen.

Frågor om och bokningar av mat, boende och annat gör deltagaren själv enligt **inbjudan från Svenska Terrierklubben på nästa sida.**

Din anmälan mailar du senast den **21 april 2019 till viltspar@saigit.se**

Välkomna med era anmälningar!

/ SAIGITs viltspårkommitté: Ing-Marie Alfredsson Ingrid Wennerhag

Inbjudan till Viltspår-SM för alla Terrierraser.

Lördag den 8 Juni 2019, Klåveröd, Skåne

OBS!

Som tidigare utannonserad i TP n:r 4 förläggs tävlingen något tidigare under året mot vad som varit under föregående år.

Som tidigare år har varje rasklubb möjlighet att anmäla två deltagare, skulle det finnas platser över så kan det eventuellt finnas möjlighet för ytterligare. Respektive rasklubb väljer själv ut sina representanter, eftersom antalet tävlande skiljer sig mycket åt mellan de olika raserna. Om rasklubb väljer att inte anmäla något ekipage, eller endast ett, kan eventuellt andra ekipage beredas plats.

För att få delta måste hunden ha minst ett officiellt 1:a pris i ÖKL viltspår. Viltspårprovet är officiellt och genomförs i öppenklass, helt enligt SKKs regelverk.

Förutom anmälningsavgiften tillkommer för var och en eventuell kostnad för övernattnig, gemensam middag fredag kväll samt reskostnader. SvTeK betalar fika och enklare måltid vid prisutdelningen för de deltagande ekipagen. Samling med middag fredag kväll planeras för dem som kan.

Förslag på Inkvartering: Var och en bokar själv, man kan boka på:

Nordic Camping Röstånga, Blinkarpsvägen 3, 268 68 i Röstånga där finns både stugor och campingplatser. 0435-910 64

Röstånga gästgivaregård, Marieholmsvägen 2, 268 68 i Röstånga finns hotell och en vandrarhemsdel.

info@rostangagastgivaregard.se eller 0435-917 80

Vi svarar gärna på frågor om Viltspårs-SM och dessutom information finns på SvTeK:s hemsida och i Terrierposten nr 1/2019. Ytterligare information kommer ut senare till alla anmälda via PM.

Varmt välkomna till en som vi tror spännande och gemytlig helg! Svenska Terrierklubbens Viltspårgrupp

Susanne Sarezäter
viltspars-sm@sydnet.net
0768-009771

Kerstin Edeen
kerstin@lisjo.se
070-568 45 75

BOKTIPS / UTLOTTNING

The Great fire dogs av Megan Rix

Det här är en annorlunda och spännande bok. I första hand är den tänkt för åldersgruppen 8-13 år, men kan läsas med behållning även av vuxna. Eller varför inte läsa den tillsammans, som en övning i engelska språket!

Det som gör den särskilt spännande och intressant är att huvudpersonen, eller ska jag säga huvudhunden, är en glen!

Det sägs inte rakt ut i boken, eftersom den utspelar sig i 1660-talets London och hundarna troligen inte hade samma rasnamn då som nu.

Men många antydningar talar sitt tydliga språk, till exempel beskrivningar av hunden Woofers utseende, grova skall och benägenhet för glensittning. Epitet som "Wicklownerrier" och "turnspit dog" pekar också i samma riktning: Hjärten är en glen!

I efterordet säger författaren några ord om vilka teorier som finns om de sk "turnspit dogs" som arbetade i köken för att driva runt de stora grillspetten. Sanningen är troligen att det inte bara var en enda ras, utan att alla starka hundar av lagom storlek, med lång kropp och korta ben, säkert kunde få "förmånen" att springa i "ekorrhjulet" i utbyte mot mat och husrum.

Trots bokens anpassning till den yngre publiken får man en bild av hur tufft livet kunde vara för både människor och djur i 1600-talets England, om än något romantiserad och förenklad.

Men låt det inte hindra, boken är så god som någon annan "feel good"-roman, och dessutom lätt att engagera sig i – på grund av glennen Woofers och hans vänner!

Vi delar ut 3 exemplar av boken!

Först till kvarn får ett ex hemskickat!

Maila din adress till: kassor@saigit.se

GWENDOLYN OCH EMETH

åker i diket

Jag har aldrig begripit mig på kvinnor som sörjer att de inte kan få barn. Men när Emeths och Olgas ivriga parningsförsök och en insemination för 3600 kronor inte resulterade i en kull valpar så förstod jag plötsligt hur bedrövligheten kunde kännas även för mänskliga varelser. Både Olgas matte och jag hoppades in i det sista, men nej: inga valpar i den lilla glenmagen. Inte den här gången heller.

Det häftiga snöovädret i början av februari orsakade både glädje -fnatt och kaos. Gwendolyn blev lekfull som en valp och Emeth kastade sig på rygg i snödrivorna och vrickade in den sköna kylan i pälsen. Sen jagade de varandra runt vägar och fält, vilda och fria. När vi kom hem från vinterutflykterna i skogen hade båda så stora bollar i pälsen att de knappt kunde gå. Det var bara att hysta in dem i duschen och spola med lagom varmt vatten tills all snö hade smält. Gwendolyn sprang frivilligt till badrummet så fort hon kom in, Emeth var mera tveksam. Men när han väl stod där tyckte han nog det var skönt. Att ligga i soffan med isiga klumpar under magen var hur som helst inget alternativ.

En dag när vi var på hemväg efter ett ärende i den lilla staden snöade det så tätt att man knappt kunde se handen framför sig, än mindre urskilja gränsen mellan väg och omgivande natur. Jag

tänkte verkligen på det, tänkte att här gäller det att hålla koll på de röda pinnarna. Men i samma ögonblick dök det upp en stor bil bakom mig som ville köra om. Vägen var inte bred och jag vände lite åt höger. Det skulle jag inte gjort för i full fart kraschade vi ner i ett mycket djupt dike. Det var en ordentlig smäll. Hundarna tumlade runt som bingobollar i baksätet men sa inte ett pip. Det var också oroande, så det första jag gjorde var att vrida mig runt. Där satt de, nästan på sidorutan, och viftade lätt förvånade på svansen. Den andra bilen stannade och utkom en rakad, tatuerad kille med skägg som en motorcykelgangster. Han visade sig vara världens snällaste!

Fick upp framdörren på bilen och drog ut mig. Hundarna hoppade ur själva, belåtna som om de tagit en tur på Gröna Lund. Bilen var det bara att låsa och överge.

Den snälla killen som hette Jimmy erbjöd att köra oss hem, och hundarna och jag trängde ihop oss på passagerarsidan. Gwendolyn satt i mitt knä och höll utkik framåt. Det är hennes privilegium när vi någon gång får skjuts. Emeth fick stanna på golvet. Jag frågade Jimmy om han kände min granne Mattias som var bonde och kanske kunde dra upp bilen ur diket. Naturligtvis gjorde han det. Mattias var inte hemma, men vi hittade honom i skogen där han också vält med vagn och två ardennerhästar.

Hästarna var på benen igen, men vagnen var ett åbäke med kran och gripklo för att lyfta timmerstockar på 800 kilo. Det skulle ta en stund att få ordning på allt. Jag sa till Jimmy att jag kunde gå resten av vägen. Det blev en lagom promenad för hundarna och mig.

Senare på kvällen kom Mattias och en annan bonde och drog upp min bil med traktor. Fälgen på framdäcket såg ut som ett timglas, men de här två fantastiska männen la sig i snön och bytte till mitt reservdäck. När jag så småningom sakta rullade hemåt märkte jag att bilen knappt gick att styra. På verkstan en tid därefter fick jag bekräftat att den bara dög till skrot. Jag var ändå glad. Hundarna hade klarat sig oskadda!

Nu är våren försiktigt på väg. Snödropparna blommar, och jag har tvingats köpa ny bil. Jag hittade en kombi med plats för hundbur i bak. Det är bra att ha alerta skyddsänglar, men jag vet av erfarenhet att också de ibland tar semester.

Marianne Ahrne

GLENBITEN

Hej alla Glenbitna!

Vi som sätter ihop den här tidningen, Pernilla och Ylva, tar gärna emot idéer och feedback.

Tidningen är er så skicka in material till tidningen!

Ni vet ju hur roligt det är att läsa om andras hundar!

NÄSTA NUMMER AV GLENBITEN KOMMER
DEN 1a JUNI!

SKICKA IN MATERIAL TILL

glenbiten@saigit.se

SENAST DEN 15e MAJ!

Regler för publicering i Glenbiten.

Redaktören förbehåller sig rätten att bedöma vad som är lämpligt att publicera.

Material från anonym avsändare kommer inte att publiceras.

Material som innehåller kränkande inslag, personliga angrepp, tvivelaktig information eller liknande kommer inte heller att publiceras.

För övrigt insänt material ansvarar aktuell textförfattare.

Önskar ni materialet i retur, vänligen bifoga ett frankerat svarskuvert.

För innehållet, samt texthanteringen, i annonser och artiklar ansvarar skribenten till fullo.

Du får ha signatur i tidningen men måste då bifoga namn och adress.

GLENS ÖVER SJÖ OCH STRAND

